

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 933/2008**2015/EØS/49/05**

av 23. september 2008

om endring av rådsforordning (EF) nr. 21/2004 med hensyn til identifikasjonsmerking av dyr og transportdokumentenes innhold(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EF) nr. 21/2004 av 17. desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF⁽¹⁾, særlig artikkel 10 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 21/2004 er det fastsatt at hver medlemsstat skal opprette et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter i samsvar med nevnte forordning.
- 2) Systemets skalomfattefireelementer: identifikasjonsmerker for hvert dyr (identifikasjonsmerker), ajourførte registre på hver enkelt driftsenhet, transportdokumenter og et sentralt register eller en elektronisk database. Kravene til disse elementene er fastsatt i vedlegget til forordningen.
- 3) I henhold til forordning (EF) nr. 21/2004, som endret ved forordning (EF) nr. 1560/2007⁽²⁾, skal elektronisk identifikasjon være obligatorisk fra 31. desember 2009.
- 4) Kommisjonen framla 17. november 2007 en rapport for Rådet om gjennomføring av elektronisk identifikasjon av sauer og geiter⁽³⁾. I rapporten konkluderes det med at medlemsstatene på visse vilkår også bør kunne godkjenne nye typer av identifikatorer for å identifisere sauer og geiter.
- 5) Det har skjedd en teknologisk utvikling på området elektronisk identifikasjon. Kravene til

identifikasjonsmerker fastsatt i forordning (EF) nr. 21/2004 bør derfor endres for å tillate et bredere utvalg av tekniske kombinasjoner. De nyutviklede identifikasjonsmerkene som implanterte identifikatorer og elektroniske merker på kodebeinet, bør derfor tillates som identifikasjonsmerker i henhold til nevnte forordning. Bruken av dem bør imidlertid begrenses til innenlandsk forflytning, idet det tas hensyn til behovet for ytterligere praktisk erfaring med bruk av disse nye identifikasjonsmerkene. Ettersom elektronisk identifikasjon blir det første identifikasjonsmerket, bør medlemsstatene kunne være mer fleksible ved bruk av konvensjonelle identifikasjonsmerker som andre identifikator. Del A i vedlegget til nevnte forordning bør derfor endres.

- 6) I del B i vedlegget til forordning (EF) nr. 21/2004 er det fastsatt hvilke opplysninger det ajourførte driftsenhetsregisteret bør inneholde. En del av disse opplysningene finnes bare på driftsenheten der dyret er født. For å redusere den administrative byrden bør den delen av vedlegget endres.
- 7) I forordning (EF) nr. 21/2004 er det fastsatt at fra 31. desember 2009 skal elektronisk identifikasjon være obligatorisk for alle dyr som er født etter den datoen. I det første året etter 31. desember 2009 vil de fleste dyr imidlertid være merket med bare konvensjonelle ikke-elektroniske identifikatorer, ettersom disse dyrene vil være født før nevnte dato. I dette året vil dyr med elektroniske og ikke-elektroniske identifikatorer bli flyttet og håndtert sammen.
- 8) Dyrers individuelle koder fra ikke-elektroniske identifikatorer kan bare registreres manuelt. Manuell registrering av ikke-elektroniske identifikatorer krever stor innsats fra dyreholderne og utgjør en mulig feilkilde. Dessuten vil det være en belastning for de driftsansvarlige å skille ut de få dyrene med elektroniske identifikatorer og registrere deres individuelle koder. Et krav om at det skal installeres elektroniske avlesningssystemer for individuell registrering ville også være en belastning, ettersom de fleste dyrene som flyttes, fortsatt identifiseres ved hjelp av konvensjonelle ikke-elektroniske øremerker. Datoen for å innføre obligatoriske individuelle koder for hvert dyr i transportdokumentet bør derfor utsettes til det tidspunkt da en vesentlig del av saue- og geitepopulasjonen allerede er identifisert elektronisk. Dette var også konklusjonen i Kommisjonens rapport om gjennomføring av elektronisk identifikasjon av sauer og geiter.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 256 av 24.9.2008, s. 5, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 114/2010 av 10. november 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitere forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 12 av 3.3.2011, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8.

⁽²⁾ EUT L 340 av 22.12.2007, s. 25.

⁽³⁾ KOM(2007) 711.

- 9) Datoen for å innføre en obligatorisk identifikasjonskode for hvert dyr i transportdokumentet bør derfor utsettes til 1. januar 2011. Datoen nevnt i del C nr. 2 i vedlegget til forordning (EF) nr. 21/2004 med hensyn til transportdokumentet bør derfor endres.
- 10) Det bør tas hensyn til den særlige situasjonen for dyr født før 1. januar 2010 i forbindelse med kravet om registrering av dyrs individuelle identifikasjonskoder i transportdokumentet. Risikoene forbundet med forflytninger av slike dyr til et slakteri er begrenset og berettiger ikke den økte administrative byrden som kravet medfører. Dyr som flyttes direkte til et slakteri, bør derfor unntas fra kravet uavhengig av datoen for forflytning av dyrene.
- 11) Selv om dyr født før 1. januar 2010 fortsatt vil utgjøre en vesentlig del av saue- og geitepopulasjonen i 2011, vil risikoene i forbindelse med flytting av dem dessuten stadig bli færre proporsjonalt med nedgangen i antall slike dyr fram til 31. desember 2011. Forflytninger av slike dyr bør derfor unntas fra kravet om registrering av dyrs individuelle identifikasjonskoder i transportdokumentet fram til 31. desember 2011. Etter den datoen vil størstedelen av saue- og geitepopulasjonen være elektronisk identifisert og manuell registrering vil være nødvendig bare i svært få tilfeller, ettersom det vil dreie seg bare om gamle dyr som flyttes til andre driftsenheter og ikke til slakterier. Den byrden som registreringen medfører for dyreholdere etter 31. desember 2011, samt potensielle feilkilder, bør dermed ligge på et akseptabelt nivå.
- 12) Det bør derfor fastsettes visse overgangsbestemmelser i systemets innkjøringsperiode med hensyn til registrering av dyrs individuelle koder i transportdokumentet for dyr født før 1. januar 2010.
- 13) I del C i vedlegget til forordning (EF) nr. 21/2004 er det fastsatt hvilke opplysninger transportdokumentet skal inneholde. Mottakerenhetens identifikasjonskode er ikke alltid tilgjengelig på avsenderenheten. Mottakerenhetens eller neste dyreholders navn og adresse bør kunne godtas som et alternativ.
- 14) Forordning (EF) nr. 21/2004 bør derfor endres.
- 15) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegget til forordning (EF) nr. 21/2004 erstattes med teksten i vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 23. september 2008.

For Kommisjonen

Androulla VASSILIOU

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

«VEDLEGG

A. IDENTIFIKASJONSMERKER

1. Vedkommende myndighet skal godkjenne identifikasjonsmerkene som fastsatt i artikkel 4 nr. 1, som skal være utformet slik at de
 - a) utgjør minst ett synlig og ett elektronisk lesbart merke,
 - b) blir sittende uten å påføre dyret lidelser, og
 - c) lett kan fjernes fra næringskjeden.
2. Identifikasjonsmerkene skal inneholde en kode med følgende opplysninger i angitt rekkefølge:
 - a) enten koden på to bokstaver eller den tresifrede numeriske koden⁽¹⁾, i henhold til ISO 3166 for den medlemsstat der den driftsenheten der dyret først ble identifisert, ligger (landkode),
 - b) en individuell kode med høyst tolv sifre.

I tillegg til kodene i bokstav a) og b) kan vedkommende myndighet tillate at det brukes en strekkode og at dyreholderen gir tilleggsopplysninger, forutsatt at kodene ikke blir vanskeligere å lese.

⁽¹⁾

Østerrike	AT	040
Belgia	BE	056
Bulgaria	BG	100
Kypros	CY	196
Tsjekkia	CZ	203
Danmark	DK	208
Estland	EE	233
Finland	FI	246
Frankrike	FR	250
Tyskland	DE	276
Hellas	EL	300
Ungarn	HU	348
Irland	IE	372
Italia	IT	380
Latvia	LV	428
Litauen	LT	440
Luxembourg	LU	442
Malta	MT	470
Nederland	NL	528
Polen	PL	616
Portugal	PT	620
Romania	RO	642
Slovakia	SK	703
Slovenia	SI	705
Spania	ES	724
Sverige	SE	752
Det forente kongerike	UK	826

3. Det første identifikasjonsmerket, som omhandlet i artikkel 4 nr. 2 bokstav a), skal oppfylle kriteriene fastsatt i enten bokstav a) eller b):
 - a) en elektronisk identifikator i form av en vombolus eller et elektronisk øremerke, i samsvar med de tekniske egenskapene oppført i nr. 6, eller
 - b) et øremerke framstilt av ikke-nedbrytbart materiale, som ikke skal kunne forfalskes og som skal være lett å lese i hele dyrets levetid; det skal ikke kunne brukes om igjen og kodene nevnt i nr. 2 skal ikke kunne fjernes.
4. Det andre identifikasjonsmerket, som omhandlet i artikkel 4 nr. 2 bokstav b), skal oppfylle følgende kriterier:
 - a) for dyr som er identifisert i samsvar med nr. 3 bokstav a):
 - i) et øremerke som oppfyller kriteriene fastsatt i nr. 3 bokstav b), eller
 - ii) et merke på kodebeinet som oppfyller kriteriene for øremerker fastsatt i nr. 3 bokstav b), eller
 - iii) en tatovering, unntatt for dyr som er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet,
 - b) for dyr som er identifisert i samsvar med nr. 3 bokstav b):
 - i) en elektronisk identifikator som oppfyller kriteriene fastsatt i nr. 3 bokstav a), eller
 - ii) for dyr som ikke er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet, en elektronisk identifikator i form av et elektronisk merke på kodebeinet eller en injiserbar signalgiver i samsvar med de tekniske egenskapene oppført i nr. 6, eller
 - iii) dersom elektronisk identifikasjon ikke er obligatorisk i henhold til artikkel 9 nr. 3:
 - et øremerke som oppfyller kriteriene fastsatt i nr. 3 bokstav b), eller
 - et merke på kodebeinet som oppfyller kriteriene for øremerker fastsatt i nr. 3 bokstav b), eller
 - en tatovering.
5. Systemet nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav c) krever at dyrene identifiseres både per driftsenhet og individuelt, det skal omfatte en framgangsmåte for å erstatte identifikasjonsmerket når det er blitt uleselig eller har gått tapt, under vedkommende myndighets kontroll og uten at sporbarheten mellom driftsenhetene blir svekket, med det formål å bekjempe epizootier, og for samme formål skal det være mulig å spore dyrenes forflytninger på nasjonalt territorium.
6. De elektroniske identifikatorene skal ha følgende tekniske egenskaper:
 - a) De skal være skrivebeskyttede passive signalgivere som bruker HDX- eller FDX-B-teknologi som er i samsvar med ISO-standardene 11784 og 11785.
 - b) De skal kunne avleses med avlesningsutstyr som er i samsvar med ISO-standard 11785 og er i stand til å lese HDX- og FDX-B-signalgivere.
 - c) Avlesningsavstanden skal være
 - i) minst 12 cm for øremerker og merker på kodebeinet ved avlesning med en bærbar leser,
 - ii) minst 20 cm for vomboluser og injiserbare signalgivere ved avlesning med en bærbar leser,
 - iii) minst 50 cm for all typer identifikatorer ved avlesning med en fast leser.

7. Identifikasjonsmetoden nevnt i artikkel 4 nr. 3 skal være som følger:

- a) Dyrene skal identifiseres med et øremerke godkjent av vedkommende myndighet, som festes på det ene øret.
- b) Øremerket skal være framstilt av ikke-nedbrytbart materiale, skal ikke kunne forfalskes og være lett å lese; det skal ikke kunne brukes om igjen og skal være utstyrt bare med koder som ikke kan fjernes.
- c) Øremerket skal minst inneholde følgende opplysninger:
 - i) landkoden på to bokstaver⁽¹⁾ og
 - ii) identifikasjonskoden til driftsenheten der dyret er født, eller en individuell kode som gjør det mulig å fastslå driftsenheten der dyret er født.

Medlemsstater som bruker denne alternative metoden, skal underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette innenfor rammen av komiteen nevnt i artikkel 13 nr. 1.

Dersom dyr som er identifisert i samsvar med dette nummer, enten holdes til de er mer enn tolv måneder gamle, eller er beregnet på handel innenfor Fellesskapet eller eksport til tredjestater, skal de identifiseres i samsvar med nr. 1-4 før de forlater driftsenheten.

B. DRIFTSENHETSREGISTER

1. Fra 9. juli 2005 skal driftsenhetsregisteret inneholde minst følgende opplysninger:

- a) driftsenhetens identifikasjonskode,
- b) driftsenhetens adresse og de geografiske koordinatene eller tilsvarende angivelse av driftsenhetens geografiske beliggenhet,
- c) produksjonstype,
- d) resultatet av den siste fortegnelsen nevnt i artikkel 7 og datoen da den ble foretatt,
- e) dyreholderens navn og adresse,
- f) når det gjelder dyr som flyttes fra driftsenheten:
 - i) transportørens navn,
 - ii) registreringsnummeret på den delen av transportmiddelet som dyrene transporteres i,
 - iii) mottakerenhetens identifikasjonskode eller navn og adresse, eller når det gjelder dyr som sendes til et slakteri, slakteriets identifikasjonskode eller navn og avreisedato,eller et duplikat eller en bekreftet kopi av transportdokumentet nevnt i artikkel 6,
- g) når det gjelder dyr som ankommer driftsenheten, identifikasjonskoden til driftsenheten som dyret kommer fra, og ankomstdatoen,
- h) opplysninger om eventuell erstatning av identifikasjonsmerker.

2. Fra 31. desember 2009 skal driftsenhetsregisteret minst inneholde følgende ajourførte opplysninger for hvert enkelt dyr født etter den datoen:
 - a) dyrets identifikasjonskode,
 - b) på driftsenheten der dyret er født, fødselsår og identifikasjonsdato,
 - c) måneden og året da dyret døde på driftsenheten,
 - d) om mulig, rasen og genotypen.

Når det gjelder dyr som er identifisert i samsvar med nr. 7 i del A, skal imidlertid opplysningene nevnt i bokstav a)-d) i dette nummer oppføres for hvert dyreparti som har samme identifikasjon, og antall dyr skal oppgis.

3. Driftsenhetsregisteret skal inneholde navnet på og underskriften til den utpekte eller godkjente representanten for vedkommende myndighet som har kontrollert registeret, og datoen da kontrollen ble foretatt.

C. TRANSPORTDOKUMENT

1. Transportdokumentet skal fylles ut av dyreholderen på grunnlag av en modell som vedkommende myndighet har utarbeidet. Det skal inneholde minst følgende opplysninger:
 - a) driftsenhetens identifikasjonskode,
 - b) dyreholderens navn og adresse,
 - c) det samlede antall dyr som flyttes,
 - d) mottakerenhetens identifikasjonskode eller identifikasjonskoden til den kommende dyreholderen, eller når dyrene sendes til et slakteri, slakteriets identifikasjonskode eller navn og beliggenhet, eller ved beiteskifte, bestemmelsesstedet,
 - e) opplysninger om transportmiddelet og transportøren, herunder transportørens godkjenningsnummer,
 - f) avreisedato,
 - g) dyreholderens underskrift.
2. Fra 1. januar 2011 skal transportdokumentet for hvert dyr som er identifisert i samsvar med nr. 1-6 i del A, inneholde dyrets individuelle identifikasjonskode i tillegg til opplysningene nevnt i nr. 1 ovenfor.
3. Opplysningene fastsatt i nr. 2 er imidlertid ikke obligatoriske for dyr født senest 31. desember 2009
 - a) ved forflytning av dyrene til et slakteri, enten direkte eller via en kanaliseringsordning som utelukker senere forflytninger til andre driftsenheter,
 - b) inntil 31. desember 2011 for alle andre forflytninger.

D. ELEKTRONISK DATABASE

1. Den elektroniske databasen skal inneholde minst følgende opplysninger om hver enkelt driftsenhet:
 - a) driftsenhetens identifikasjonskode,
 - b) driftsenhetens adresse og de geografiske koordinatene eller tilsvarende angivelse av driftsenhetens geografiske beliggenhet,
 - c) dyreholderens navn og adresse og virksomhet,
 - d) dyrearter,
 - e) produksjonstype,
 - f) resultatet av fortegnelsen over dyrene nevnt i artikkel 7 nr. 2, og datoen da fortegnelsen ble foretatt,
 - g) et datafelt forbeholdt vedkommende myndighet der den kan registrere opplysninger om dyrehelse, for eksempel restriksjoner på forflytning, status eller andre relevante opplysninger i forbindelse med fellesskapsprogrammer eller nasjonale programmer.

2. I samsvar med bestemmelsene i artikkel 8 skal databasen registrere hver enkelt forflytning av dyr.

Registreringen skal inneholde minst følgende opplysninger:

- a) antall dyr som flyttes,
 - b) avsenderenhetens identifikasjonskode,
 - c) avreisedato,
 - d) mottakerenhetens identifikasjonskode,
 - e) ankomstdato.
-